

विषयविषयधराणां दोषदंष्ट्रात्कराणां विषमविषयविमर्दव्यक्तदुःश्रेष्ठितानाम् ।

विरम विरम चेतः संनिधानादमीषां सुखकणमलहेतोः साहसं मा स्म कार्षीः ॥ २८६६ ॥

Stehe ab, stehe ab, o Herz, von der Gemeinschaft mit diesen Schlangen, der Sinnenwelt: ihre vielen Zähne sind die Uebel der Welt, böse ist offenbar ihr Treiben ob der Berührung mit dem fürchterlichen Gift. Um eines kleinen Genusses, dieses Dreckes wegen, begehe keine Unbesonnenheit!

विषयामिषलेभेन मनः प्रेरयतीन्द्रियम् ।

तन्निरुध्यात्प्रयत्नेन जिते तस्मिञ्जितेन्द्रियः ॥ २८६७ ॥

Aus Verlangen nach Speise, der Sinnenwelt, treibt das Herz die Sinne an; dieses halte man alles Ernstes zurück: ist dieses besiegt, so hat man auch die Sinne besiegt.

विषकीनि यथा नागो मदकीनि यथा गजः ।

सर्वेषां वश्यतां याति दुर्गकीनिस्तथा नृपः ॥ २८६८ ॥

Wie eine Schlange ohne Gift und wie ein Elephant ohne Brunstsafft, so muss ein König ohne Burg Jedermann zu Willen sein.

विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।

नीचादप्युत्तमा विद्या स्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि ॥ २८६९ ॥

Selbst aus Gift darf man Nektar gewinnen, selbst von einem Unreinen Gold, selbst von einem niedrigen Manne die höchste Wissenschaft und selbst aus geringem Geschlecht eine Perle von Weib entgegennehmen.

विषादप्यमृतं ग्राह्यं बालादपि सुभाषितम् ।

अमित्रादपि सद्वृत्तममेध्यादपि काञ्चनम् ॥ २८७० ॥

Selbst aus Gift darf man Nektar gewinnen, selbst von einem Knaben ein gutes Wort, selbst von einem Feinde gutes Betragen, und selbst von einem Unreinen Gold annehmen.

विज्ञोस्तु श्रवणे परीक्षितिरभूद्व्यासकिः कीर्तने

प्रह्लादः स्मरणे तदङ्घ्रिभजने लक्ष्मीः पृथुः पूजने ।

अक्रूरस्त्वभिवन्दने कपिपतिर्दास्ये च सख्ये ऽर्जुनः

सर्वस्वात्मनिवेदने बलिरभूत्कैवल्यमेषां पदम् ॥ २८७१ ॥

2866) ÇĀṆṬI. 3, 17 bei HAEB. 423. b. विषय st. विषम HAEB. d. मल unsere Aenderung für मान oder माल, wie die Tüb. Hdschr. liest; HAEB. hat सुखकणमपि नाहो सा०.

2867) KĀM. NĪTIS. 1, 27. d. तस्मिञ्जि० unsere Aenderung für तस्मिन् जि०.

2868) ÇĀRṆG. PADDB. RĀGĀNĪTIS. 79). Vgl.

Spruch 1089—1091.

2869) KĀN. 16 bei HAEB. 313. c. उत्तमा विद्यां HAEB. Vgl. den folgenden Spruch, अदधानः शुभो विद्याम् und स्त्रियो रत्नान्यथो; zum Schluss MALLIN. zu KUMĀRAS. 6, 30.

2870) M. 2, 239.

2871) Cit. beim Schol. zu PRAB. S. 70. BROCKHAUS schreibt: a. अमृतं वै० c. कपिपतिः दा-